

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 février 2004

PROPOSITION DE LOI

**concernant le statut de la personne
handicapée placée en famille d'accueil et
le statut de la famille d'accueil en matière
de droit de la sécurité sociale**

(déposée par Mme Muriel Gerkens)

SOMMAIRE

1. Résumé	3
2. Développements	4
3. Proposition de loi	10
4. Annexe	12

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 februari 2004

WETSVOORSTEL

**betreffende het statuut van in een pleeggezin
geplaatste personen met een handicap en
het statuut van het gastgezin ten aanzien
van het socialezekerheidsrecht**

(ingediend door mevrouw Muriel Gerkens)

INHOUD

1. Samenvatting	3
2. Toelichting	4
3. Wetsvoorstel	10
4. Bijlage	12

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>VLAAMS BLOK</i>	: Vlaams Blok
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : publications@laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

RÉSUMÉ

La personne handicapée adulte qui est accueillie dans une «famille d'accueil» via des services agréés de placement familial peut mettre l'accueillant en difficulté financière et se voir elle-même privée des revenus nécessaires à son intégration sociale.

Si les revenus de l'accueillant sont des allocations pour personnes handicapées, le revenu d'intégration ou des allocations de chômage et qu'il bénéficie du statut d'isolé ou de chef de ménage, il passe au statut de cohabitant lorsque la personne handicapée vient vivre avec lui.

De la même manière, suite aux dernières modifications législatives entrées en vigueur le 1^{er} juillet 2003, la personne handicapée placée par un service agréé dans une famille d'accueil, passe sous le statut de cohabitant. Elle est considérée comme appartenant à la cellule économique familiale.

Cette proposition de loi vise à supprimer ces pénalisations de l'accueil agréé des personnes handicapées et à neutraliser les avantages et désavantages financiers associés à cette forme d'action sociale qui favorise l'intégration sociale des personnes handicapées au bénéfice de la société, y compris sur le plan financier. L'INAMI a d'ailleurs effectué la neutralisation des effets de cet accueil sur les revenus issus de l'INAMI depuis 1987.

SAMENVATTING

Als een volwassene met een handicap door erkende plaatsingsdiensten in een pleeggezin wordt geplaatst, kan zulks dat gezin in financiële moeilijkheden brengen. Bovendien kan de gehandicapte persoon het inkomen worden onttrokken dat hij nodig heeft om zich in de samenleving te integreren.

Indien het inkomen van het pleeggezin bestaat uit een uitkering voor gehandicapte personen, het leefloon of werkloosheidsuitkeringen en de gastheer of -vrouw het statuut van alleenstaande of van gezinshoofd heeft, krijgt hij/zij het statuut van samenwonende zodra de gehandicapte persoon bij hem/haar intrekt. Ingevolge de nieuwe wetswijzigingen, die op 1 juli 2003 in werking traden, krijgt een gehandicapte persoon die door een erkende dienst in een pleeggezin wordt geplaatst, eveneens het statuut van samenwonende. Hij wordt aldus beschouwd als een lid van het gezin als economische cel.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe ervoor te zorgen dat de erkende opvang van personen met een handicap niet langer wordt bestraft, alsmede dat die vorm van maatschappelijke inzet geen financiële voor- noch nadelen met zich brengt. Die inzet bevordert immers de maatschappelijke integratie van de gehandicapte personen ten bate van de samenleving, ook financieel. Het RIZIV heeft trouwens de gevolgen van die opvang voor de door haar sinds 1987 betaalde uitkeringen ongedaan gemaakt.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les Régions wallonne, bruxelloise et flamande ont agréé depuis plusieurs années déjà des services de placement familial au bénéfice des personnes handicapées adultes et enfants.

Deux hôpitaux psychiatriques, agréés par le SPF Santé publique, Sécurité de la Chaîne alimentaire et Environnement, à Geel et à Lierneux, recourent également au placement en famille d'accueil de personnes atteintes de maladie mentale.

En Flandre, 12 services de placement familial sont agréés par le *Vlaams Fonds*. Ils permettent l'accueil de 799 personnes handicapées enfants et adultes. Les adultes représentent 20% des personnes accueillies, soit plus ou moins 160 personnes.

En région wallonne, 5 services de placement familial sont agréés par l'Agence wallonne pour l'intégration des personnes handicapées (AWIPH) et permettent l'accueil de 135 personnes handicapées enfants et adultes. La proportion d'adultes est la même, soit plus ou moins 30 personnes.

En Région bruxelloise, la COCOF a agréé un service de placement familial qui actuellement assume l'accueil de 15 adultes.

Les hôpitaux de Geel et de Lierneux, placent respectivement 600 et 200 adultes en familles d'accueil dont les revenus sont soit des revenus INAMI, soit des allocations pour personnes handicapées, soit un cumul de ces deux types de revenus.

L'accueil familial pour des adultes ayant un handicap consiste à accueillir ceux-ci au sein de la famille et donc à les héberger, à les nourrir mais aussi et surtout à les accompagner dans leur projet de vie et dans leur intégration sociale, culturelle et professionnelle. Il s'agit également de permettre à ces personnes de s'épanouir, d'avoir un lieu relationnel intense où les désirs, les peurs et les angoisses peuvent s'exprimer.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zowel het Vlaamse, het Brusselse Hoofdstedelijke als het Waalse Gewest zijn enkele jaren geleden reeds overgegaan tot de erkenning van diensten die volwassenen en kinderen met een handicap in gezinnen plaatsen.

Tevens doen twee psychiatrische ziekenhuizen, in Geel en in Lierneux, beiden erkend door de FOD Volksgezondheid, Veiligheid Voedselketen en Leefmilieu, een beroep op pleeggezinnen om psychiatrische patiënten op te vangen.

In Vlaanderen heeft het Vlaams Fonds twaalf plaatsingsdiensten erkend. Samen zijn ze goed voor de plaatsing in gezinnen van 799 volwassenen en kinderen met een handicap. De volwassenen met een handicap vertegenwoordigen 20 % van de geplaatste personen; dat zijn er dus ongeveer 160.

In het Waalse Gewest zijn vijf plaatsingsdiensten erkend door het Agence wallonne pour l'intégration des personnes handicapées (AWIPH), met een totale plaatsingscapaciteit van 135 personen met een handicap (volwassenen en kinderen). Aangezien het aandeel van de volwassenen hetzelfde is als in Vlaanderen, gaat het om ongeveer 30 personen.

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft de COCOF een plaatsingsdienst erkend die er momenteel voor zorgt dat 15 volwassenen in een gezin worden opgevangen.

De ziekenhuizen van Geel en Lierneux plaatsen respectievelijk 600 en 200 volwassenen in pleeggezinnen waarvan het inkomen bestaat uit een uitkering van het RIZIV dan wel uit een uitkering voor gehandicapte personen, of uit een combinatie van beide.

Wanneer een volwassene met een handicap in een gezin wordt opgevangen, verschaft het gezin hem of haar kost en inwoning. Bovenal echter begeleidt het gezin de gehandicapte persoon op zijn levensweg en helpt het hem bij zijn maatschappelijke, culturele en beroepsmatige integratie. Tevens biedt het gezin de persoon de mogelijkheid zich te ontplooiën en intense relaties aan te gaan, waarbinnen hij uiting kan geven aan zijn verzuchtingen, bezorgdheid en angst.

Ces familles d'accueil sont suivies par des services de placement familial qui les aident dans cette mission en exigeant d'elles le respect d'une qualité éducative et relationnelle d'accueil, une disponibilité importante (parfois 24h/24h lorsque la personne a un handicap important ou des troubles comportementaux). Ces services sont eux-mêmes agréés et contrôlés par les administrations des ministères régionaux ou SPF compétents.

Les familles d'accueil bénéficient d'une intervention financière destinée à couvrir les frais liés à l'accueil mais cette intervention est minimale et ne permet généralement pas de couvrir l'ensemble des frais de partage de vie socioculturelle.

La personne handicapée doit quant à elle participer au financement de sa formule d'accueil via une participation contributive qui est versée aux administrations compétentes (et non à la famille d'accueil) et ne conserve qu'un «argent de poche mensuel» destiné à couvrir ses «petits» frais. Les revenus à partir desquels la personne handicapée participe au financement de son accueil sont aussi bien son allocation de personne handicapée que ses revenus professionnels ou de remplacement.

Par exemple en Région wallonne, l'argent de poche laissé à la personne handicapée est de 162,5 euros. Cet argent de poche doit couvrir ses frais de vêtements, de médicaments, de transport et de loisirs. Sa part contributive versée à l'AWIPH est, à hauteur de ses revenus, de 27,5 euros par jour tandis que l'AWIPH verse à la famille 17,5 euros par jour d'accueil pour couvrir l'ensemble des frais liés à l'accueil.

La famille d'accueil ne profite donc en aucun cas des revenus de la personne handicapée qu'elle accueille.

La famille d'accueil et l'adulte accueilli ne forment donc en aucun cas une unité économique. La famille d'accueil remplit un rôle social vis-à-vis d'une personne qui a besoin d'une aide et celle-ci ne participe pas financièrement au coût de la vie quotidienne de la famille.

Il importe dès lors de faire en sorte qu'aucune des parties ne tire profit ni ne pâtisse de cette forme de vie partagée.

L'INAMI l'a bien compris et a décidé déjà en 1987, de neutraliser l'effet du placement familial sur la situation des intéressés au regard de l'assurance maladie-

Die pleeggezinnen worden gevolgd door plaatsingsdiensten, die hen bijstaan in de uitvoering van hun taak. Van hen wordt verwacht dat ze de opvang van de gehandicapte persoon op een educatief en relationeel verantwoorde manier invullen en dat ze veel tijd kunnen vrijmaken (soms de klok rond, als het gaat om een persoon met een zware handicap of met gedragsproblemen). Die diensten zelf zijn erkend en worden gecontroleerd door de bevoegde gewestelijke overheidsdiensten of FOD's.

Hoewel de pleeggezinnen een financiële vergoeding ontvangen voor de opvanggerelateerde kosten, is die minimaal, en volstaat ze over het algemeen niet om alle kosten voor de sociaal-culturele integratie van de gehandicapte persoon te dekken.

Ook de gehandicapte persoon moet bijdragen aan de financiering van zijn opvang. Zijn bijdrage wordt betaald aan de bevoegde besturen (dus niet aan het pleeggezin), en hij behoudt slechts een «maandelijks zakgeld», waarmee hij zijn «kleine» kosten moet betalen. Zowel de uitkering voor gehandicapten, het beroeps- als het vervangingsinkomen van de gehandicapte persoon vormen de grondslag om zijn bijdrage aan de financiering van de opvang te bepalen.

Zo mag een persoon met een handicap in het Waalse Gewest 162,5 euro als zakgeld behouden. Daarmee moet hij zijn kleding, geneesmiddelen, vervoer en vrijetijdsbesteding betalen. Op grond van zijn inkomen draagt zijn aan het AWIPH gestorte bijdrage 27,5 euro per dag, terwijl het AWIPH 17,5 euro per opvangdag aan het gezin betaalt om alle opvanggerelateerde kosten te dekken.

Het is dus duidelijk dat het pleeggezin geenszins voordeel haalt uit het inkomen van de gehandicapte persoon die het opvangt.

Aldus vormen het pleeggezin en de opgevangen volwassene met een handicap in geen geval een economische cel. Het pleeggezin vervult een maatschappelijke rol ten aanzien van een persoon die bijstand nodig heeft, en die geen financiële bijdrage levert aan de kosten van levensonderhoud van het gezin.

Het is daarom van belang erop toe te zien dat deze vorm van samenleven geen enkele betrokkene benadeelt dan wel bevoordeelt.

Het RIZIV heeft zulks ingezien, en besliste reeds in 1987 dat, wat de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering betreft, de gevolgen van de plaatsing in

invalidité obligatoire : «cette neutralisation doit impliquer que les titulaires concernés par un placement familial n'en retirent aucun avantage ou n'en subissent aucun désavantage quant à leur situation en matière d'assurance maladie».

Les arguments avancés par l'INAMI étaient les suivants:

– Le placement dans une famille d'accueil est une mesure qui dépend en majeure partie de la bonne volonté et de la bienveillance des familles d'accueil qui se présentent. On doit dès lors éviter de décourager ces familles d'accueil, si l'on ne veut plus mettre en péril l'existence du placement familial.

– Le placement familial est une mesure sociale : il vise à promouvoir le bien-être et la réintégration des plus démunis. Dans l'optique d'un régime de sécurité sociale, il convient de respecter de telles motivations sans toutefois y lier un avantage financier complémentaire, de sorte que les motivations d'un placement familial restent pures. Nous tenons à souligner que les familles d'accueil reçoivent déjà une subvention journalière pour l'accueil de personnes handicapées. Cette subvention journalière est à charge de l'autorité ou, lorsque la personne placée bénéficie elle-même de revenus, partiellement à charge de la personne placée elle-même.

– Le service estime toutefois qu'une neutralisation ne peut être envisagée que pour les formes réglementées de placement familial. Ce n'est en effet que dans les formes réglementées de placement familial qu'on décèle clairement les motivations du placement et la nature et le montant de l'intervention accordée à la famille d'accueil.

(voir la note du service des indemnités de l'INAMI du 26 février 1987 concernant l'ajout d'un article 229ter dans l'arrêté royal du 4 novembre 1963).

Cette analyse et ces arguments de la part de l'INAMI doivent, selon nous, se généraliser à l'ensemble des situations.

Certaines familles d'accueil sont des familles à membre unique ou des familles monoparentales.

Or si la personne isolée qui accueille une personne handicapée dispose comme ressources du revenu d'intégration ou d'allocations de chômage en tant qu'isolée, elle perd ce statut et devient cohabitante de la personne handicapée qu'elle accueille. Les moyens financiers sont dès lors fortement rabotés et ne permet-

een pleeggezin voor de betrokkenen ongedaan werden gemaakt. De instelling stelde duidelijk dat, wat de ziekteverzekering betreft, de uitkeringsgerechtigden geen enkel voordeel noch nadeel mogen hebben bij een plaatsing.

In dat verband bracht het RIZIV de volgende argumenten naar voren:

– De plaatsing in een pleeggezin hangt grotendeels af van de goede wil en de welwillendheid van de pleeggezinnen die zich kandidaat stellen. Daarom dient men erop toe te zien dat die pleeggezinnen niet worden ontmoedigd, zoniet komt het voortbestaan van de plaatsing in gezinnen verder in het gedrang.

– De plaatsing in een gezin is een sociale maatregel, die het welzijn van de minstbesteden beoogt en erop gericht is ze opnieuw te integreren. Het socialezekerheidsstelsel dient soortgelijke motieven in acht te nemen, zonder er echter een aanvullend financieel voordeel aan te verbinden, zodat de beweegredenen voor de plaatsing in een gezin zuiver op de graat blijven. We wensen erop te wijzen dat de pleeggezinnen reeds een toelage ontvangen voor elke dag dat ze een gehandicapte persoon opvangen. Die dagelijkse toelage is ten laste van de overheid of gedeeltelijk ten laste van de geplaatste persoon zelf, indien die over een eigen inkomen beschikt.

– De dienst meent echter dat de gereguleerde plaatsingsvormen als enige in aanmerking komen voor een neutralisatie, omdat alleen dan de motieven voor de plaatsing zonneklaar zijn, en er bovendien duidelijkheid is over de aard en de grootte van de toelage die het pleeggezin ontvangt.

(zie de nota van de dienst «Uitkeringen» van het RIZIV van 26 februari 1987 betreffende de toevoeging van een artikel 229ter aan het koninklijk besluit van 4 november 1963).

De door het RIZIV gemaakte analyse en aangevoerde argumenten moeten volgens ons over de hele lijn worden doorgetrokken.

Sommige pleeggezinnen bestaan uit slechts één lid of zijn eenoudergezinnen.

Wanneer die alleenstaande een persoon met een handicap opvangt en het leefloon of een werkloosheidsuitkering als alleenstaande ontvangt, verliest hij dat statuut en wordt hij beschouwd als samenwonend met de gehandicapte persoon die hij opvangt. In dat geval vallen de financiële middelen sterk terug en kan het

tent plus à la famille accueillante de remplir correctement sa mission. Celle-ci se voit en outre pénalisée alors qu'elle accomplit une mission sociale qui permet d'empêcher l'hébergement en institution d'une personne handicapée dont on sait que le coût pour la société est bien plus important que le revenu d'intégration récupéré.

Cette situation se passe également lorsque l'enfant handicapé accueilli par une famille d'accueil devient adulte.

Dans ce cas, si la famille accueillante est une famille monoparentale, le statut de chef de ménage est perdu au profit du statut de cohabitant.

La proposition de loi a pour objet d'éliminer cette pénalisation injuste et non fondée pour les revenus issus du chômage et du revenu d'intégration (ex-minimex), ainsi que pour l'octroi d'une allocation de handicapé, de la même manière que pour les revenus issus du régime de l'assurance maladie obligatoire.

Rappelons enfin que la nouvelle loi du 25 février 2003¹ poursuit l'objectif de défendre l'égalité des chances pour tous dans la participation à la vie sociale et professionnelle mais elle n'atteindra pas ses objectifs si d'autres lois discriminent les citoyens qui s'engagent comme co-acteurs des personnes handicapées dans leurs projets d'intégration et de participation sociale.

opvanggezin zijn taak niet langer naar behoren vervullen. Aldus wordt het gezin bestraft, terwijl het een sociale taak vervult en voorkomt dat een gehandicapte persoon in een instelling moet worden ondergebracht. Het is bekend dat de kosten voor de gemeenschap in dat laatste geval veel hoger zijn dan het aldus gerecupereerde leefloon.

Een soortgelijke situatie doet zich eveneens voor wanneer een in een pleeggezin geplaatst gehandicapt kind meerderjarig wordt.

In dat geval, waarbij het pleeggezin een eenoudergezin is, verliest het gezinshoofd dat statuut en krijgt hij het statuut van samenwonende.

Het wetsvoorstel strekt ertoe die onbillijke en ongegronde bestraffing uit de wereld te helpen voor de werkloosheidsuitkeringen en voor het leefloon (het vroegere bestaansminimum) alsmede voor de toekenning van een uitkering als persoon met een handicap, net als het geval is voor de inkomsten voortvloeiend uit het stelsel inzake de verplichte ziekteverzekering.

Wijzen we er ten slotte op dat de nieuwe wet van 25 februari 2003¹ ertoe strekt eenieders gelijkheid te behartigen op het vlak van de deelname aan het sociale en beroepsleven, maar dat die haar doelstellingen niet kan halen zo andere wetten de burgers discrimineren die zich inzetten om personen met een handicap steun te verlenen bij hun streven naar integratie en sociale participatie.

¹ Loi du 25 février 2003 tendant à lutter contre la discrimination et modifiant la loi du 15 février 1993 créant un Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme (*M.B.* 13 mai 2003).

¹ Wet van 25 februari 2003 ter bestrijding van discriminatie en tot wijziging van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (*B.S.* 13 mei 2003).

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2 : modification de la législation relative aux allocations de chômage

Cet article poursuit deux objectifs :

1° permettre au chômeur ayant charge de famille et accueillant une personne handicapée en tant que famille d'accueil, de conserver son statut de chef de ménage même si la personne handicapée dispose de revenus ;

2° permettre au chômeur isolé accueillant une personne handicapée en tant que famille d'accueil, de conserver son statut d'isolé même si la personne handicapée accueillie dispose de revenus.

La personne handicapée bénéficiant d'allocations de chômage au taux isolé conservera également son allocation de chômage au taux d'isolé si elle est accueillie dans les mêmes circonstances.

Article 3 : modification de la législation relative aux revenus d'intégration

Cet article assimile la personne bénéficiant du revenu d'intégration et accueillant une personne handicapée en tant que famille d'accueil à un isolé. La personne handicapée accueillie dans une famille d'accueil et dont les revenus sont le revenu d'intégration au taux isolé conserve également ce statut.

Il permet également à la famille qui accueille une personne handicapée en tant que famille d'accueil de conserver son statut de famille monoparentale ayant enfants à charge et ce, même si la personne handicapée a des revenus.

Article 4 : modification de loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées

Cet article prévoit que la famille d'accueil et la personne handicapée accueillie conservent leurs statuts propres d'avant leur vie commune et ne constituent pas un «ménage» économique.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Artikel 2: wijziging van de vigerende wetgeving inzake de werkloosheidsuitkeringen

Dit artikel streeft een dubbele doelstelling na:

1° de werkloze met gezinslast die als pleeggezin een gehandicapte persoon opneemt, de mogelijkheid te bieden zijn statuut als gezinshoofd te behouden, ook al beschikt de persoon met een handicap over een inkomen;

2) het mogelijk te maken dat de alleenstaande werkloze die als pleeggezin een persoon met een handicap opneemt, zijn statuut als alleenstaande kan behouden, ook al beschikt de opgevangen persoon met een handicap over een inkomen.

De gehandicapte persoon die een werkloosheidsuitkering als alleenstaande ontvangt, zal ook zijn werkloosheidsuitkering tegen datzelfde tarief blijven ontvangen zo de betrokkene in dezelfde omstandigheden wordt opgevangen.

Artikel 3: wijziging van de vigerende wetgeving inzake het leefloon

Dit artikel schakelt de leefloner die als pleeggezin een persoon met een handicap opneemt, gelijk met een alleenstaande. De persoon met een handicap die in een pleeggezin wordt opgenomen, en die als inkomen een leefloon als alleenstaande ontvangt, behoudt tevens dat statuut.

Het artikel maakt het ook mogelijk dat het gezin dat als pleeggezin een persoon met een handicap opneemt, zijn statuut als eenoudergezin met kinderlast behoudt, ook al beschikt de persoon met een handicap over een inkomen.

Artikel 4: wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten

Dit artikel bepaalt dat het pleeggezin en de opgevangen persoon met een handicap het respectieve statuut behouden dat ze hadden vóór hun samenwoning en dat ze uit een economisch oogpunt geen «huishouden» vormen.

Article 5 : entrée en vigueur

L'entrée en vigueur de la loi est prévue le 1^{er} jour du deuxième mois qui suit la publication au *Moniteur belge* de manière à permettre aux administrations concernées d'organiser les adaptations nécessaires. Dans la mesure où une partie de la législation modifiée n'entre en vigueur que le 1^{er} juillet 2004, la présente proposition n'entrera toutefois pas en vigueur avant cette date.

Muriel GERKENS (ECOLO)

Artikel 5: inwerkingtreding

De inwerkingtreding van de wet is gepland op de eerste dag van de tweede maand na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, zodat de betrokken diensten de gelegenheid krijgen om de noodzakelijke aanpassingen door te voeren. Voorzover een deel van de gewijzigde wetgeving pas op 1 juli 2004 in werking treedt, zal dit wetsvoorstel niet vóór die datum in werking treden.

PROPOSITION DE LOI**Article 1^{er}**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 110 de l'arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage sont apportées les modifications suivantes :

A) le § 1^{er} est complété par l'alinéa suivant :

«Conserve son statut de travailleur ayant charge de famille, le travailleur qui a sous son toit une personne handicapée placée en famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées même si cette personne handicapée bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement.» ;

B) le § 2 est remplacé comme suit :

«§ 2. Par travailleur isolé, il faut entendre, à l'exception du travailleur visé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 3^o à 6^o :

– le travailleur qui habite seul,

– le travailleur qui cohabite avec une personne handicapée placée en famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées même si cette personne handicapée bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement.

À l'exception du travailleur visé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 3^o à 6^o, la personne handicapée placée en famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées conserve son statut de travailleur isolé même si les membres de la famille d'accueil bénéficient de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement.».

Art. 3

À l'article 14, § 1^{er}, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale sont apportées les modifications suivantes :

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Dit artikel regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 110 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid, luidend als volgt:

«De werknemer die onder zijn dak een persoon met een handicap opvangt die in een door de overheidsinstanties, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap, erkend pleeggezin werd geplaatst, behoudt zijn statuut als werknemer met gezinslast, ook al beschikt die persoon met een handicap over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens.»;

B) paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

«§ 2. Onder alleenwonende werknemer wordt verstaan de werknemer die, met uitzondering van de werknemer bedoeld in § 1, eerste lid, 3^o tot 6^o :

– alleen woont,

– samenwoont met een persoon met een handicap die in een door de overheidsinstanties, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap, erkend pleeggezin werd geplaatst, ook al beschikt die persoon met een handicap over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens.

Met uitzondering van de werknemer bedoeld in § 1, eerste lid, 3^o tot 6^o, behoudt de persoon met een handicap die in een door de overheidsdiensten, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap, erkend pleeggezin werd geplaatst, zijn statuut als alleenwonende werknemer, ook al beschikken de leden van het pleeggezin over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens.».

Art. 3

In artikel 14, § 1, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A) le 2° est complété comme suit :

«Il en est de même pour la personne ayant sous son toit une personne handicapée placée dans une famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées même si celle-ci bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement ainsi que pour la personne handicapée accueillie dans une famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées même si celle-ci bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement» ;

B) le 4° est complété comme suit :

«Conserve son statut de famille monoparentale avec enfants à charge, la famille monoparentale qui, en tant que famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées, accueille en son sein une personne handicapée même si celle-ci bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement.».

Art. 4

L'article 7, § 3, de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 22 décembre 2003, est complété par l'alinéa suivant :

«Est exclue de la notion de «ménage», la famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées qui héberge une personne handicapée, la famille d'accueil et la personne handicapée accueillie conservant leurs statuts propres d'avant leur vie sous le même toit.».

Art. 5

La présente loi entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge* et au plus tôt le 1^{er} juillet 2004.

20 novembre 2003

Muriel GERKENS (ECOLO)

A) het 2° wordt aangevuld als volgt:

«Hetzelfde geldt voor de persoon die onder hetzelfde dak samenwoont met een persoon met een handicap die in een door de overheidsinstanties, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap, erkend pleeggezin werd geplaatst, ook al ontvangt die persoon met een handicap beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens; hetzelfde geldt tevens voor de persoon met een handicap die opgenomen werd in een door de voor de begeleiding van personen met een handicap bevoegde overheidsinstanties erkend pleeggezin, ook al beschikt laatstgenoemde persoon over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens»;

B) het 4° wordt aangevuld als volgt:

«Het eenoudergezin dat als een de voor de begeleiding van personen met een handicap bevoegde overheidsinstanties erkend pleeggezin, in dat gezin een persoon met een handicap opvangt, behoudt zijn statuut van eenoudergezin met kinderlast, ook al beschikt laatstgenoemde persoon over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens.».

Art. 4

Artikel 7, § 3, van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, laatst gewijzigd bij de programmawet van 22 december 2003, wordt aangevuld met een lid, luidend als volgt:

«Van het begrip «huishouden» wordt uitgesloten, het door de overheidsinstanties, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap erkend pleeggezin waarbij een persoon met een handicap inwoont. Het pleeggezin en de persoon met een handicap behouden daarbij het representatieve statuut dat zij hadden vooraleer ze onder hetzelfde dak zijn gaan samenwonen.».

Art. 5

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na de maand waarin ze het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt en ten vroegste op 1 juli 2004.

20 november 2003

TEXTES DE BASE

1. Loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale

Art. 14

§ 1^{er}. Le revenu d'intégration annuel s'élève à:

1° 4400 EUR pour toute personne cohabitant avec une ou plusieurs personnes. Il faut entendre par cohabitation le fait que des personnes vivent sous le même toit et règlent principalement en commun leurs questions ménagères;

2° 6600 EUR pour une personne isolée;

3° 7700 EUR pour:

– une personne isolée qui est redevable d'une pension alimentaire à l'égard de ses enfants, sur la base soit d'une décision judiciaire, soit d'un acte notarié dans le cadre d'une procédure de divorce ou de séparation de corps et de biens par consentement mutuel et qui fournit la preuve du paiement de cette pension;

– une personne isolée qui héberge la moitié du temps uniquement soit un enfant mineur non marié à sa charge durant cette période, soit plusieurs enfants, parmi lesquels au moins un enfant mineur non marié qui est à sa charge durant cette période, dans le cadre de l'hébergement alterné, fixé par décision judiciaire ou par convention visée à l'article 1288 du Code judiciaire;

TEXTES DE BASE ADAPTÉS À LA PROPOSITION

1. Loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale

Art. 14

§ 1^{er}. Le revenu d'intégration annuel s'élève à:

1° 4400 EUR pour toute personne cohabitant avec une ou plusieurs personnes. Il faut entendre par cohabitation le fait que des personnes vivent sous le même toit et règlent principalement en commun leurs questions ménagères;

2° 6600 EUR pour une personne isolée. *Il en est de même pour la personne ayant sous son toit une personne handicapée placée dans une famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées même si celle-ci bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement ainsi que pour la personne handicapée accueillie dans une famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées même si celle-ci bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement;*¹

3° 7700 EUR pour:

– une personne isolée qui est redevable d'une pension alimentaire à l'égard de ses enfants, sur la base soit d'une décision judiciaire, soit d'un acte notarié dans le cadre d'une procédure de divorce ou de séparation de corps et de biens par consentement mutuel et qui fournit la preuve du paiement de cette pension;

– une personne isolée qui héberge la moitié du temps uniquement soit un enfant mineur non marié à sa charge durant cette période, soit plusieurs enfants, parmi lesquels au moins un enfant mineur non marié qui est à sa charge durant cette période, dans le cadre de l'hébergement alterné, fixé par décision judiciaire ou par convention visée à l'article 1288 du Code judiciaire;

¹ Art. 3, A) : ajout.

BASISTEKST

1. Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Art. 14

§ 1. Het leefloon bedraagt jaarlijks:

1° 4400 EUR voor elke persoon die met één of meerdere personen samenwoont.

Onder samenwoning wordt verstaan het onder hetzelfde dak wonen van personen die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen;

2° 6600 EUR voor een alleenstaand persoon;

3° 7700 EUR voor:

– een alleenstaand persoon die onderhouds-uitkeringen verschuldigd is ten aanzien van zijn kinderen, op grond van hetzij een rechterlijke beslissing, hetzij een notariële akte in het kader van een procedure tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed door onderlinge toestemming en die het bewijs van de betaling hiervan levert;

– een alleenstaand persoon die voor de helft van de tijd uitsluitend hetzij een minderjarig ongehuwd kind dat hij te zijnen laste heeft gedurende deze periode huisvest, hetzij meerdere kinderen huisvest, onder wie minstens één ongehuwde minderjarige die hij te zijnen laste heeft gedurende deze periode, in het kader van een afwisselend verblijf, vastgelegd bij gerechtelijke beslissing of bij overeenkomst, bedoeld in artikel 1288 van het Gerechtelijk Wetboek;

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

1. Wet 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie

Art. 14

§ 1. Het leefloon bedraagt jaarlijks:

1° 4400 EUR voor elke persoon die met één of meerdere personen samenwoont.

Onder samenwoning wordt verstaan het onder hetzelfde dak wonen van personen die hun huishoudelijke aangelegenheden hoofdzakelijk gemeenschappelijk regelen;

2° 6600 EUR voor een alleenstaand persoon. *Hetzelfde geldt voor de persoon die onder hetzelfde dak samenwoont met een persoon met een handicap die in een door de overheidsinstanties, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap, erkend pleeggezin werd geplaatst, ook al ontvangt die persoon met een handicap beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens; hetzelfde geldt tevens voor de persoon met een handicap die opgenomen werd in een door de voor de begeleiding van personen met een handicap bevoegde overheidsinstanties erkend pleeggezin, ook al beschikt laatstgenoemde persoon over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens;*¹

3° 7700 EUR voor:

– een alleenstaand persoon die onderhouds-uitkeringen verschuldigd is ten aanzien van zijn kinderen, op grond van hetzij een rechterlijke beslissing, hetzij een notariële akte in het kader van een procedure tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed door onderlinge toestemming en die het bewijs van de betaling hiervan levert;

– een alleenstaand persoon die voor de helft van de tijd uitsluitend hetzij een minderjarig ongehuwd kind dat hij te zijnen laste heeft gedurende deze periode huisvest, hetzij meerdere kinderen huisvest, onder wie minstens één ongehuwde minderjarige die hij te zijnen laste heeft gedurende deze periode, in het kader van een afwisselend verblijf, vastgelegd bij gerechtelijke beslissing of bij overeenkomst, bedoeld in artikel 1288 van het Gerechtelijk Wetboek;

¹ Art. 3, A) : aanvulling.

4° 8800 EUR pour la famille monoparentale avec charge d'enfant(s).

Par famille monoparentale avec charge d'enfant(s) on entend la personne isolée qui héberge exclusivement soit un enfant mineur non marié à sa charge, soit plusieurs enfants, parmi lesquels au moins un enfant mineur non marié à sa charge.

§ 2. Le montant du revenu d'intégration est diminué des ressources du demandeur, calculées conformément aux dispositions du titre II, chapitre II.

§ 3. Le bénéficiaire d'un revenu d'intégration qui perd sa qualité de sans-abri en occupant un logement qui lui sert de résidence principale a droit, une seule fois dans sa vie, à une majoration d'un douzième du montant annuel du revenu d'intégration, fixé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°.

Par dérogation à l'alinéa précédent, le Roi peut prévoir la possibilité d'octroyer, dans des cas dignes d'intérêt, une deuxième fois la majoration d'un douzième du montant annuel du revenu d'intégration, fixé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°.

Le Roi peut assimiler d'autres catégories de personnes à des sans-abri.

2. Loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées

Art. 7

§ 1^{er}. Les allocations visées à l'article 1^{er} ne peuvent être accordées que si le montant du revenu de la personne handicapée et le montant du revenu des personnes avec lesquelles elle forme un ménage ne dépasse pas le montant des allocations visé à l'article 6.

4° 8800 EUR pour la famille monoparentale avec charge d'enfant(s). *Conserve son statut de famille monoparentale avec enfants à charge, la famille monoparentale qui, en tant que famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées, accueille en son sein une personne handicapée même si celle-ci bénéficie de revenus professionnels, d'allocations ou de revenus de remplacement.*²

Par famille monoparentale avec charge d'enfant(s) on entend la personne isolée qui héberge exclusivement soit un enfant mineur non marié à sa charge, soit plusieurs enfants, parmi lesquels au moins un enfant mineur non marié à sa charge.

§ 2. Le montant du revenu d'intégration est diminué des ressources du demandeur, calculées conformément aux dispositions du titre II, chapitre II.

§ 3. Le bénéficiaire d'un revenu d'intégration qui perd sa qualité de sans-abri en occupant un logement qui lui sert de résidence principale a droit, une seule fois dans sa vie, à une majoration d'un douzième du montant annuel du revenu d'intégration, fixé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°.

Par dérogation à l'alinéa précédent, le Roi peut prévoir la possibilité d'octroyer, dans des cas dignes d'intérêt, une deuxième fois la majoration d'un douzième du montant annuel du revenu d'intégration, fixé au § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4°.

Le Roi peut assimiler d'autres catégories de personnes à des sans-abri.

2. Loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées

Art. 7

§ 1^{er}. Les allocations visées à l'article 1^{er} ne peuvent être accordées que si le montant du revenu de la personne handicapée et le montant du revenu des personnes avec lesquelles elle forme un ménage ne dépasse pas le montant des allocations visé à l'article 6.

² Art. 3, B): ajout.

4° 8800 EUR voor een éé noudergezin met kinderlast.

Met eenoudergezin met kinderlast wordt bedoeld de alleenstaande persoon die uitsluitend hetzij een minderjarig ongehuwd kind te zijnen laste, hetzij meer kinderen, onder wie minstens één ongehuwde minderjarige te zijnen laste huisvest.

§ 2. Het bedrag van het leefloon wordt verminderd met de bestaansmiddelen van de aanvrager, berekend overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk II.

§ 3. De rechthebbende op een leefloon die zijn hoedanigheid van dakloze verliest door een woonst te betrekken die hem als hoofdverblijfplaats dient, heeft eenmaal in zijn leven recht op een verhoging gelijk aan één twaalfde van het jaarlijks bedrag van het leefloon, vastgesteld in § 1, eerste lid, 4°.

In afwijking van het voorgaande lid, kan de Koning in de mogelijkheid voorzien de verhoging gelijk aan één twaalfde van het jaarlijkse bedrag van het leefloon, bepaald bij de § 1, eerste lid, 4°, in behartigenswaardige gevallen, een tweede keer toe te kennen.

De Koning kan andere categorieën van personen gelijkstellen met daklozen.

2. Wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap

Art. 7

§ 1. De in artikel 1 bedoelde tegemoetkomingen kunnen enkel toegekend worden indien het bedrag van het inkomen van de persoon met een handicap en het bedrag van het inkomen van de personen met wie hij een huishouden vormt, het in artikel 6 bedoelde bedrag van de tegemoetkomingen niet overschrijdt.

4° 8800 EUR voor een éé noudergezin met kinderlast. *Het eenoudergezin dat als een de voor de begeleiding van personen met een handicap bevoegde overheidsinstanties erkend pleeggezin, in dat gezin een persoon met een handicap opvangt, behoudt zijn statuut van eenoudergezin met kinderlast, ook al beschikt laatstgenoemde persoon over beroepsinkomens, uitkeringen of vervangingsinkomens.*²

Met eenoudergezin met kinderlast wordt bedoeld de alleenstaande persoon die uitsluitend hetzij een minderjarig ongehuwd kind te zijnen laste, hetzij meer kinderen, onder wie minstens één ongehuwde minderjarige te zijnen laste huisvest.

§ 2. Het bedrag van het leefloon wordt verminderd met de bestaansmiddelen van de aanvrager, berekend overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk II.

§ 3. De rechthebbende op een leefloon die zijn hoedanigheid van dakloze verliest door een woonst te betrekken die hem als hoofdverblijfplaats dient, heeft eenmaal in zijn leven recht op een verhoging gelijk aan één twaalfde van het jaarlijks bedrag van het leefloon, vastgesteld in § 1, eerste lid, 4°.

In afwijking van het voorgaande lid, kan de Koning in de mogelijkheid voorzien de verhoging gelijk aan één twaalfde van het jaarlijkse bedrag van het leefloon, bepaald bij de § 1, eerste lid, 4°, in behartigenswaardige gevallen, een tweede keer toe te kennen.

De Koning kan andere categorieën van personen gelijkstellen met daklozen.

2. Wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap

Art. 7

§ 1. De in artikel 1 bedoelde tegemoetkomingen kunnen enkel toegekend worden indien het bedrag van het inkomen van de persoon met een handicap en het bedrag van het inkomen van de personen met wie hij een huishouden vormt, het in artikel 6 bedoelde bedrag van de tegemoetkomingen niet overschrijdt.

² Art. 3, B) : aanvulling.

Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres ce qu'il faut entendre par «revenu» et par qui, selon quels critères et de quelle manière le montant doit en être fixé.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer que certains revenus ou parties de revenus, dans les conditions qu'il détermine, ne sont que partiellement ou ne sont pas pris en considération. Il peut opérer une distinction en fonction du fait qu'il s'agit d'une allocation de remplacement de revenus, d'une allocation d'intégration ou d'une allocation pour l'aide aux personnes âgées. Il peut aussi opérer une distinction en fonction de l'appartenance du bénéficiaire à la catégorie A, B ou C, en fonction du degré d'autonomie de la personne handicapée, en fonction du fait qu'il s'agit du revenu de la personne handicapée elle-même ou du revenu des membres de son ménage, ou en fonction de l'origine des revenus.

§ 2. La personne handicapée et les membres de son ménage sont tenus de faire valoir leurs droits aux prestations et indemnités auxquelles ils peuvent prétendre en vertu d'une autre législation belge ou étrangère ou en vertu de règles applicables au personnel d'une institution internationale publique et qui trouvent leur fondement dans une limitation de la capacité de gain ou à des prestations sociales relatives à la maladie et l'invalidité, au chômage, aux accidents du travail, aux maladies professionnelles, aux pensions de retraite et de survie, à la garantie de revenus aux personnes âgées et au revenu garanti pour personnes âgées, ou qui trouvent leur fondement dans un manque ou une réduction de l'autonomie, ou dans les articles 1382 et suivants du Code civil relatif à la responsabilité civile.

§ 3. Il y a lieu d'entendre par «ménage» toute cohabitation de personnes qui forment une entité économique du simple fait que ces personnes supportent en commun, principalement, les frais journaliers pour assurer leur subsistance.

L'existence d'un ménage est présumée lorsque plusieurs personnes ont leur résidence principale à la même adresse. La preuve du contraire peut être apportée par tous les moyens possibles par la personne handicapée ou par la direction d'administration des prestations aux personnes handicapées.

Sans préjudice de l'article 2, la personne handicapée qui est détenue en prison ou dans un établissement de défense sociale, ou qui séjourne jour et nuit depuis trois mois au moins dans une institution de soins, ne fait plus partie du ménage auquel elle appartenait auparavant.

Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres ce qu'il faut entendre par «revenu» et par qui, selon quels critères et de quelle manière le montant doit en être fixé.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer que certains revenus ou parties de revenus, dans les conditions qu'il détermine, ne sont que partiellement ou ne sont pas pris en considération. Il peut opérer une distinction en fonction du fait qu'il s'agit d'une allocation de remplacement de revenus, d'une allocation d'intégration ou d'une allocation pour l'aide aux personnes âgées. Il peut aussi opérer une distinction en fonction de l'appartenance du bénéficiaire à la catégorie A, B ou C, en fonction du degré d'autonomie de la personne handicapée, en fonction du fait qu'il s'agit du revenu de la personne handicapée elle-même ou du revenu des membres de son ménage, ou en fonction de l'origine des revenus.

§ 2. La personne handicapée et les membres de son ménage sont tenus de faire valoir leurs droits aux prestations et indemnités auxquelles ils peuvent prétendre en vertu d'une autre législation belge ou étrangère ou en vertu de règles applicables au personnel d'une institution internationale publique et qui trouvent leur fondement dans une limitation de la capacité de gain ou à des prestations sociales relatives à la maladie et l'invalidité, au chômage, aux accidents du travail, aux maladies professionnelles, aux pensions de retraite et de survie, à la garantie de revenus aux personnes âgées et au revenu garanti pour personnes âgées, ou qui trouvent leur fondement dans un manque ou une réduction de l'autonomie, ou dans les articles 1382 et suivants du Code civil relatif à la responsabilité civile.

§ 3. Il y a lieu d'entendre par «ménage» toute cohabitation de personnes qui forment une entité économique du simple fait que ces personnes supportent en commun, principalement, les frais journaliers pour assurer leur subsistance.

L'existence d'un ménage est présumée lorsque plusieurs personnes ont leur résidence principale à la même adresse. La preuve du contraire peut être apportée par tous les moyens possibles par la personne handicapée ou par la direction d'administration des prestations aux personnes handicapées.

Sans préjudice de l'article 2, la personne handicapée qui est détenue en prison ou dans un établissement de défense sociale, ou qui séjourne jour et nuit depuis trois mois au moins dans une institution de soins, ne fait plus partie du ménage auquel elle appartenait auparavant.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad wat moet worden verstaan onder «inkomen» en door wie, volgens welke criteria en op welke wijze het bedrag ervan moet worden bepaald.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen dat sommige inkomsten of delen van het inkomen, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, niet of slechts gedeeltelijk in aanmerking worden genomen. Hij kan daarbij een onderscheid maken naargelang het gaat om een inkomensvervangende tegemoetkoming, een integratie-tegemoetkoming of een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Hij kan eveneens een onderscheid maken naargelang de gerechtigde behoort tot categorie A, B of C, naargelang de graad van zelfredzaamheid van de persoon met een handicap, naargelang het gaat om het inkomen van de persoon met een handicap zelf of om het inkomen van de leden van zijn huishouden, of naargelang de bron van het inkomen.

§ 2. De persoon met een handicap en de leden van zijn huishouden moeten hun rechten laten gelden op de uitkeringen en vergoedingen waarop ze aanspraak kunnen maken krachtens een andere Belgische of buitenlandse wetgeving of krachtens de regels van toepassing op het personeel van een internationale openbare instelling en die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uitkeringen inzake ziekte en invaliditeit, werkloosheid, arbeidsongevallen, beroepsziekten, rust- en overlevingspensioenen, de inkomensgarantie voor ouderen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, of die hun grond vinden in een gebrek aan of vermindering van de zelfredzaamheid, of in de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid.

§ 3. Onder «huishouden» moet worden verstaan elke samenwoning van personen die een economische entiteit vormen gewoon door het feit dat deze personen de dagelijkse kosten voor hun levensonderhoud hoofdzakelijk gemeenschappelijk dragen.

Het bestaan van een huishouden wordt vermoed wanneer meerdere personen hun hoofdverblijfplaats op hetzelfde adres hebben. Het tegenbewijs kan met alle mogelijke middelen door de persoon met een handicap of door de bestuursdirectie van de uitkeringen aan personen met een handicap worden geleverd.

Onverminderd hetgeen bepaald is in het tweede lid, maakt de persoon met een handicap die is opgesloten in een gevangenis of die is opgenomen in een instelling van sociaal verweer of die sedert ten minste drie maanden dag en nacht verblijft in een verzorgingsinstelling, geen deel meer uit van het huishouden waarvan hij voorheen deel uitmaakte.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad wat moet worden verstaan onder «inkomen» en door wie, volgens welke criteria en op welke wijze het bedrag ervan moet worden bepaald.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen dat sommige inkomsten of delen van het inkomen, onder de voorwaarden die Hij bepaalt, niet of slechts gedeeltelijk in aanmerking worden genomen. Hij kan daarbij een onderscheid maken naargelang het gaat om een inkomensvervangende tegemoetkoming, een integratie-tegemoetkoming of een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Hij kan eveneens een onderscheid maken naargelang de gerechtigde behoort tot categorie A, B of C, naargelang de graad van zelfredzaamheid van de persoon met een handicap, naargelang het gaat om het inkomen van de persoon met een handicap zelf of om het inkomen van de leden van zijn huishouden, of naargelang de bron van het inkomen.

§ 2. De persoon met een handicap en de leden van zijn huishouden moeten hun rechten laten gelden op de uitkeringen en vergoedingen waarop ze aanspraak kunnen maken krachtens een andere Belgische of buitenlandse wetgeving of krachtens de regels van toepassing op het personeel van een internationale openbare instelling en die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uitkeringen inzake ziekte en invaliditeit, werkloosheid, arbeidsongevallen, beroepsziekten, rust- en overlevingspensioenen, de inkomensgarantie voor ouderen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, of die hun grond vinden in een gebrek aan of vermindering van de zelfredzaamheid, of in de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid.

§ 3. Onder «huishouden» moet worden verstaan elke samenwoning van personen die een economische entiteit vormen gewoon door het feit dat deze personen de dagelijkse kosten voor hun levensonderhoud hoofdzakelijk gemeenschappelijk dragen.

Het bestaan van een huishouden wordt vermoed wanneer meerdere personen hun hoofdverblijfplaats op hetzelfde adres hebben. Het tegenbewijs kan met alle mogelijke middelen door de persoon met een handicap of door de bestuursdirectie van de uitkeringen aan personen met een handicap worden geleverd.

Onverminderd hetgeen bepaald is in het tweede lid, maakt de persoon met een handicap die is opgesloten in een gevangenis of die is opgenomen in een instelling van sociaal verweer of die sedert ten minste drie maanden dag en nacht verblijft in een verzorgingsinstelling, geen deel meer uit van het huishouden waarvan hij voorheen deel uitmaakte.

§ 4. Les allocations visées à l'article 1^{er} peuvent être accordées à titre d'avance sur les prestations et indemnités auxquelles le demandeur peut prétendre en vertu d'une autre législation belge ou étrangère ou en vertu de règles applicables au personnel d'une institution internationale publique et qui trouvent leur fondement dans une limitation de la capacité de gain ou à des prestations sociales relatives à la maladie et l'invalidité, au chômage, aux accidents du travail, aux maladies professionnelles, aux pensions de retraite et de survie, à la garantie de revenus aux personnes âgées et au revenu garanti pour personnes âgées, ou qui trouvent leur fondement dans un manque ou une réduction de l'autonomie, ou dans les articles 1382 et suivants du Code civil relatif à la responsabilité civile.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans quelles conditions, selon quelles modalités et jusqu'à concurrence de quel montant ces avances peuvent être accordées, ainsi que leur mode de récupération. Le service ou l'organisme payeur est subrogé aux droits du bénéficiaire jusqu'à concurrence du montant des avances versées.

Est exclue de la notion de ménage, la famille d'accueil agréée par les autorités compétentes en matière d'aide aux personnes handicapées qui héberge une personne handicapée, la famille d'accueil et la personne handicapée accueillie conservant leurs statuts propres d'avant leur vie sous le même toit.³

§ 4. Les allocations visées à l'article 1^{er} peuvent être accordées à titre d'avance sur les prestations et indemnités auxquelles le demandeur peut prétendre en vertu d'une autre législation belge ou étrangère ou en vertu de règles applicables au personnel d'une institution internationale publique et qui trouvent leur fondement dans une limitation de la capacité de gain ou à des prestations sociales relatives à la maladie et l'invalidité, au chômage, aux accidents du travail, aux maladies professionnelles, aux pensions de retraite et de survie, à la garantie de revenus aux personnes âgées et au revenu garanti pour personnes âgées, ou qui trouvent leur fondement dans un manque ou une réduction de l'autonomie, ou dans les articles 1382 et suivants du Code civil relatif à la responsabilité civile.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans quelles conditions, selon quelles modalités et jusqu'à concurrence de quel montant ces avances peuvent être accordées, ainsi que leur mode de récupération. Le service ou l'organisme payeur est subrogé aux droits du bénéficiaire jusqu'à concurrence du montant des avances versées.

³ Art. 4: ajout.

§ 4. De in artikel 1 bedoelde tegemoetkomingen kunnen worden toegekend als voorschot op de uitkeringen en vergoedingen waarop de aanvrager aanspraak kan maken krachtens een andere Belgische of buitenlandse wetgeving of krachtens regels van toepassing op het personeel van een internationale openbare instelling en die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uitkeringen inzake ziekte en invaliditeit, werkloosheid, arbeidsongevallen, beroepsziekten, rust- en overlevingspensioenen, de inkomensgarantie voor ouderen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, of die hun grond vinden in een gebrek aan of vermindering van de zelfredzaamheid, of in de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, onder welke voorwaarden, op welke wijze en tot welk bedrag deze voorschotten kunnen worden toegekend, alsmede de wijze waarop ze kunnen worden teruggevorderd. De uitbetalingsdienst of -instelling treedt in de rechten van de gerechtigde tot het bedrag van de toegekende voorschotten.

Van het begrip «huishouden» wordt uitgesloten, het door de overheidsinstanties, bevoegd voor de begeleiding van personen met een handicap erkend pleeggezin waarbij een persoon met een handicap inwoont. Het pleeggezin en de persoon met een handicap behouden daarbij het representatieve statuut dat zij hadden vooraleer ze onder hetzelfde dak zijn gaan samenwonen.³

§ 4. De in artikel 1 bedoelde tegemoetkomingen kunnen worden toegekend als voorschot op de uitkeringen en vergoedingen waarop de aanvrager aanspraak kan maken krachtens een andere Belgische of buitenlandse wetgeving of krachtens regels van toepassing op het personeel van een internationale openbare instelling en die hun grond vinden in een beperking van het verdienvermogen of op sociale uitkeringen inzake ziekte en invaliditeit, werkloosheid, arbeidsongevallen, beroepsziekten, rust- en overlevingspensioenen, de inkomensgarantie voor ouderen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, of die hun grond vinden in een gebrek aan of vermindering van de zelfredzaamheid, of in de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek betreffende de burgerlijke aansprakelijkheid.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, onder welke voorwaarden, op welke wijze en tot welk bedrag deze voorschotten kunnen worden toegekend, alsmede de wijze waarop ze kunnen worden teruggevorderd. De uitbetalingsdienst of -instelling treedt in de rechten van de gerechtigde tot het bedrag van de toegekende voorschotten.

³ Art. 4: aanvulling.